Emulator Nintendo Entertainment System

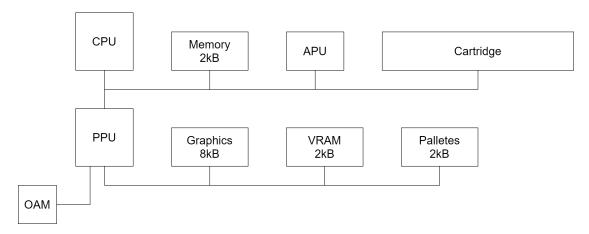
Michał Wójtowicz, 252770

14 czerwca 2021

1 Architektura Nintendo Entertainment System

NES posiada dwie główne magistrale. Do pierwszej podłączony jest procesor CPU, procesor APU, procesor PPU, pamięć wewnętrzna (RAM) i pamięć kartridża. Do drugiej podłączony jest procesor PPU, pamięć zawierająca grafikę, pamięć wewnętrzna (VRAM) i pamięć zawierająca kolory. Warta uwagi jest też podłączona bezpośrednio do procesora PPU pamięć atrbutów obiektów.

Poniżej został przedstawiony uproszczony schemat architektury NES.

Rysunek 1: Uproszczony schemat architektury NES

1.1 CPU

Mikroprocesor użyty w NES ma nazwę kodową 2A03. W znacznej części bazuje on na procesorze MOS 6502.

Różnica dotyczy trybu liczb dziesiętnych, który w 2A03 nie jest podłączony, mimo że wciąż się tam znajduje. Ponadto, 2A03 ma wbudowaną logikę obsługi dźwięku (APU).

Procesor działa z taktowaniem ok. 1.79 MHz. Zawiera 13 trybów adresowania i 56 instrukcji (kodów operacji). Dostępne są 8-bitowe rejestry: akumulator A, dwa rejestry indeksowe X oraz Y i rejestr statusowy P. Ponadto procesor używa dwubajtowego licznika programu PC i bajtowego wskaźnika stosu. Do dyspozycji procesora są 2kB pamięci RAM.

Flagi zawarte w rejestrze statusowym to przeniesienie C, zero Z, wyłączenie przerwań I, tryb dziesiętny D (nieużywany), komenda przerwy B, przepełnienie O i wartość ujemna N. Jeden bit jest wolny.

Zakres adresowania procesora to 64kB. Poza własną pamięcią RAM, procesor ma dostęp do rejestrów PPU i APU, urządzeń wejścia/wyjścia i pamięci kartridża. Reszta pamięci, do której nie zostały podłączone komponenty systemu, jest "odbiciem" istniejących połączeń.

Przykładowo, rejestr kontrolny PPU zajmuje 8 bitów pamięci rozpoczynającej się na pozycji \$2000 - ostatni bit znajduje się na pozycji \$2007. Chcąc odczytać konkretną pozycję z rejestru potrzebne są jedynie 3 ostatnie bity z adresu, co można osiągnąć maskując adres wartością 0x07. W taki sposób adresowanie na rejestr PPU powtórzone jest 1023 razy, na całym zakresie \$2000 - \$3FFF.

CPU Memory Map \$0000 Zero Page (256 Bytes) \$0100 Stack (256 Bytes) \$0200 Sprites Data (256 Bytes) \$0300 RAM (1280 Bytes) \$0800 Unused \$2000 PPU Ports \$2007 Unused \$4000 Sound & Joypad Ports \$4017 Unused\$6000 WRAM (8 KB) \$8000 PRG Codes (32 KB) \$10000

Rysunek 2: Adresowanie CPU

Każdy cykl zegarowy w procesorze jest cyklem odczytu lub zapisu.

Procesor obsługuje dwa tryby przerwań - przerwanie wywołane zapytaniem (Interrupt Request - IRQ) oraz przerwanie niemaskowalne (Non-Maskable Interrupt - NMI). IRQ wywoływane jest, gdy na wyjściu IRQ zostanie wykryty stan niski. NMI wywoływane jest, gdy stan wyjścia NMI przejdzie z wysokiego na niski.

Interesującym błędem zawartym w CPU jest błąd z instrukcją skoku pośredniego. Mianowicie, podając adres xxFF i próbując odczytać dwa bajty, spodziewanym przejściem byłoby $xxFF \rightarrow x(x+1)00$. Jednak przeniesienie dwóch młodszych bajtów nie zostanie uwzględnione, przez co rzeczywiste przejściem będzie $xxFF \rightarrow x00$. Błąd ten został odkryty bardzo dawno, obejścia tego błędu były zaimplementowane w gry - emulując więc procesor należy pamiętać aby uwzględnić w implementacji ten błąd, jako że jest to działanie niepoprawne, lecz jednak spodziewane.

1.2 PPU

Picture Processing Unit, jednostka odpowiedzialna za generowanie obrazu. Tworzony obraz kompozytowy to 240 linii pikseli. Oryginalnie, w wersji PAL, używany był PPU z nazwą kodową 2C02.

Jednostka działa z taktowaniem 3 razy większym niż procesor CPU, co sprowadza się do ok. 5.37 MHz. Nie zawiera własnych trybów adresowania ani zdefiniowanych instrukcji. Posiada za to 3 8-bitowe rejestry określające pracę PPU: kontrolny, maskujący i statusowy. PPU ma też dostęp do pamięci OAM (256 bajtów) i własnej pamięci RAM - 2kB.

Zakres adresowania PPU to 16kB, \$0000 - \$3FFF. Jest on całkowicie niezależny od adresowania CPU. Umożliwia na dostęp do pamięci własnej PPU (w której znajdują się informacje o tłach), do pamięci OAM (w której znajdują się informacje o obiektach (sprites)), do palet kolorów i do tabeli wzorców (w której znajdują się kształty tworzące renderowane grafiki).

PPU Memory Map

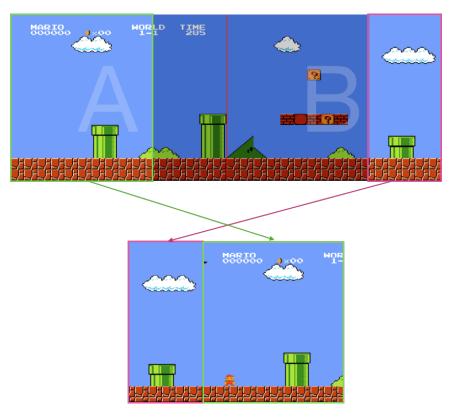
Rysunek 3: Adresowanie PPU

PPU był w stanie renderować tła oraz do 64 obiektów na raz. Rozmiar renderowanego obrazu to 256x240 pikseli. Obiekty miały rozmiary 8x8 pikseli lub 8x16 pikseli. Tło można było przewijać - zarówno w osi X, jak i Y - rząd pikseli "na raz" (tzw. "fine scrolling").

Zarówno tła jak i obiekty utworzone były z pól 8x8 pikseli, definiowanych przez tabele wzorców. W tej tabeli zdefiniowane były jedynie dwa bity koloru - dodatkowe dwa bity odczytywane były z pamięci OAM (Object Attribute Memory). W pamięci PPU załadowane były informacje o tłach, tzw. "nametables" - definiowały one pozycję pól budujących tło.

Nie trudno jednak obliczyć, że pamięci PPU było aż nadto - generowanych było $32 \times 30 = 960$ pól, których opis zawierał się w jednym bajcie pamięci PPU. A dostępnej pamięci było 2kB - pozwalało to wczytać kolejny element tła i być gotowym na jego wyświetlenie zanim do niego doszło. I właśnie ta cecha NESa umożliwiła "fine scrolling". Dzięki renderowaniu teł z pewnym przesunięciem osiągany był efekt płynnego przewijania.

Base NameTable = 0x2400

Rysunek 4: Przewijanie teł

Wspomniana wcześniej pamięć OAM zawierała informacje o wszystkich 64 obiektach. Jego współrzędne X i Y, numer pola reprezentującego obiekt i flagi, opisujące dwa bity z koloru obiektu, pozycję obiektu w osi Z (przed tłem czy za tłem) i lustrzane odbicia wzorca obiektu.

Pamięć OAM była nadpisywana bardzo czesto. Była też dość duża (256 bajty), przez co kopio-

wanie bajtów pojedynczo było bardzo nieefektywne. Pamięci OAM umożliwiono DMA - Direct Memory Access, dostęp bezpośredni do procesora. Przez to, ilekroć wystąpiła aktualizacja pamięci OAM (wpisanie XX do rejestru OAM DMA), procesor był zatrzymywany, a cała strona XX00 - XXFF przepisywana była do pamięci OAM. Po zakończeniu transferu działanie procesora było wznawiane. W ten sposób aktualizacja OAM odbywała się ok. 4 razy szybciej niż w przypadku ręcznego kopiowania bajtów.

Renderowanie obrazu odbywało się w liniach, tzw. "scanlines". I mimo maksymalnie 64 obiektów na ekranie, w jednej takiej linii znajdować się ich mogło maksymalnie 8. W sytuacji zbyt wielu obiektów na jednej linii, ustawiana była flaga przepełnienia. Dlatego też, kiedy na ekranie dużo się dzieje, obiekty mogą migotać.

PPU było też odpowiedzialne za wykrywanie kolizji. Jeżeli pierwszy obiekt (przezroczysty) trafił na tło (nieprzezroczyste), dochodziło do kolizji - ustawiana była odpowiednia flaga. Podczas jednej klatki wystąpić mogła jedna kolizja.

NES nie obsługiwał kolorów w znanym nam dziś formacie RGB - konkretne kolory miały konkretne wartości i tylko korzystając z odpowiednich tabel można było odczytać kod odpowiedniego koloru.

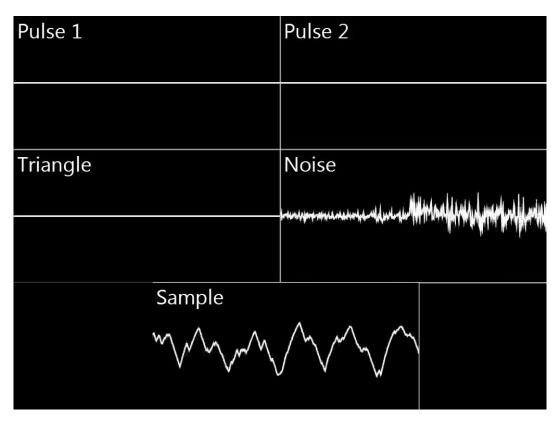
Rysunek 5: Paleta kolorów PPU

1.3 APU

Jednostka APU wspierała dwa kanały z falą pulsacyjną, kanał z falą trójkątną, kanał z szumem oraz kanał z modulacją delta. W celu odtwarzania dźwięku z danego kanału należało odpowiednio skonfigurować rejestr tego kanału.

Kanały z falą pulsacyjną wspierały określenie częstotliwości i długości trwania dźwięku, przemiatanie częstotliwości i obwiednie głośności. Kanał z szumem używał rejestru przesuwającego aby generować szum pseudolosowy.

Kanał modulacji delta mógł odtwarzać dźwięk na podstawie wzorców (sampli) zapisanych w pamięci.

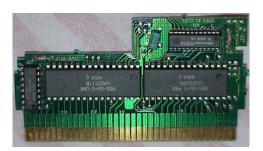

Rysunek 6: Przykładowo wypełnione kanały audio - dźwięk z pamięci z szumem

1.4 Mappery

Gry na platformę NES cierpiały z powodu dość rygorystycznych ograniczeń pamięciowych - 32kB dla pamięci programu i 8kB dla pamięci graficznej. O ile w początkowych czasach NESa było to wystarczająco dużo, z czasem ambicje programistów rosły. Obmyślono więc mapper - układ znajdujący się na kartridżu umożliwiający zmianę banków pamięci programu lub grafiki.

Rysunek 7: Porównanie dwóch mapperów

Mimo, że mappery były częścią kartridża, obrazy kartridży emulują jedynie zawartość pamięci kartridża - bez mapperów. Obsługa wielu mapperów, w celu obsługi wielu gier, leży więc po stronie emulatora.

1.5 Kontrolery

Kontrolery systemu NES zawierały 8 przycisków i opisywane były przez 8-bitowy rejestr. Odczyt z kontrolerów inicjowany był zapisem 1 do adresu \$4016, a koniec odczytu zapisem 0 do tego samego adresu.

Odczyt polegał na odczytaniu rejestru kontrolera 8 razy. Odczytywany był jedynie najstarszy bit, a po odczycie rejestr był przesuwany o jedną pozycję w lewo - rejestr typu PISO.

Rysunek 8: Podstawowy kontroler systemu NES

2 Emulacja

Emulator został napisany w języku C++.

2.1 Emulacja CPU

Z uwagi na dużo bardziej dostępną dokumentację mikroprocesora 6502 i małe różnice między nim i układem 2A03, emulacja będzie bazować na modelu 6502.

W celu emulacji CPU zdefiniowane zostały wszystkie tryby adresowania procesora 6502:

```
uint8_t IMM();
                     // Immediate Addressing
uint8_t ABS();
uint8_t ZP0();
                    // Zero Page Addressing
uint8_t ZPX();
uint8_t ZPY();
uint8_t ABX();
                    // Indexed Absolute Addressing
// Implied Addressing
uint8_t ABY();
uint8_t IMP();
uint8_t REL();
                     // Relative Addressing
uint8_t IZX();
uint8_t IZY();
                     // Indirect Indexed Addressing
uint8_t IND();
                     // Absolute Indirect
```

Rysunek 9: Lista trybów adresowania

```
| Indexed Absolute addressing:
| // Absolute addressing with X register offset
| Uint8_t cpu6502::ABX()
| uint16_t lo = read(pc);
| pc++;
| uint16_t hi = read(pc);
| pc++;
| addr_abs = (hi << 8) | lo;
| addr_abs += x;
| // Check if the address changed to a different page,
| // if so notify system that additional clock cycle may be necessary
| if ((addr_abs & 0xFF00) != (hi << 8))
| return 1;
| else
| return 0;
| }</pre>
```

Rysunek 10: Przykładowa implementacja trybu adresowania: adresowanie bezwzględne z przesunięciem

Podobnie kody operacji:

```
uint8_t BEQ();
uint8_t BIT();
uint8_t BMI();
uint8_t BNE();
uint8_t BPL();
uint8_t BRK();
uint8_t BVC();
uint8_t BVS();
uint8_t CLV();
uint8_t CMP();
uint8_t CPX();
                          // Compare Accumulator
// Compare X register
uint8_t DEX();
uint8_t DEY();
uint8_t EOR();
                          // Increment Memory
// Increment X
uint8_t INX();
uint8_t INY();
uint8_t JMP();
uint8_t JSR();
```

Rysunek 11: Fragment listy kodów operacji

```
E// Add with Carry:
    // Adds fetched value and Carry bit to Accumulator
    // Carry is set if val > 0x00FF
    // Zero is set if val == 0x0000
    // Negative set if val >= 0x0080
    // Overflow is set if value overflows ((A XOR Result) & NOT(A XOR Fetched))
    Euint8_t cpu6502::ADC()
    {
        fetch();
        temp = (uint16_t)a + (uint16_t)fetched + (uint16_t)GetFlag(C);
        SetFlag(C, temp > 0x00FF);
        SetFlag(Z, (temp & 0x00FF) == 0);
        SetFlag(N, temp & 0x80);
        SetFlag(V, (((uint16_t)a ^ (uint16_t)temp) & ~((uint16_t)a ^ (uint16_t)fetched)) & 0x0080);
        a = temp & 0x00FF;
        return 1;
    }
}
```

Rysunek 12: Przykładowa implementacja kodu operacji: dodanie z przeniesieniem

W celu dostępu do kodów operacji została utworzona tablica dwuwymiarowa, zawierająca tak samo rozłożone (MSD—LSD) zestawy instrukcji jak w procesorze 6502.

Rysunek 13: Fragment tablicy zwierającej kody operacji

	0 08	1	2	3	4	_
OSW O	•	ORA (IND, X) 2 6				
1	8PL Relative 2 2**	ORA (IND), Y 2 5°				
2	JSR Absolute 3 6	AND (IND, X) 2 6			8IT ZP 2 3	
3	BMI Relative 2 2"	AND (IND), Y 2 5				_
4	PTI Implied 1 6	EOR (IND, X) 2 6				_
5	BVC Relative 2 2"	EOR (IND), Y 2 5*				
6	RTS Implied	ADC (IND, X) 2 6				
	1		i	i		

Rysunek 14: Fragment tablicy kodów operacji z dokumentacji procesora 6502

Należało również zaimplementować "inne" funkcje procesora, takie jak obsługa zegara (zliczanie cykli) czy przerwań:

```
// Performing a single clock cycle
Evoid cpu6502::clock()
{
    if (cycles == 0)
    {
        // Get current Opcode
        opcode = read(pc);
        // Prepare Program Counter to read the next byte
        pc++;

        // Get cycle count for current Opcode
        cycles = lookup[opcode].cycles;

        // Check if Opcode requires additional cycles
        uint8_t additional_cycle1 = (this->*lookup[opcode].addrmode)();
        uint8_t additional_cycle2 = (this->*lookup[opcode].operate)();

        cycles += (additional_cycle1 & additional_cycle2);

        cycles--;
}
```

Rysunek 15: Implementacja obsługi zegara

```
// Interrupt request
Dvoid cpu6502::irq()

{
    // IF Interrupts are allowed
    if (GetFlag(I) == 0)
    {
        // Push Program Counter to stack
        write(0x0100 + stck, (pc >> 8) & 0x00FF);
        stck--;
        write(0x0100 + stck, pc & 0x00FF);
        stck--;

        // Push Status register to stack
        SetFlag(B, 0);
        SetFlag(U, 1);
        SetFlag(I, 1);
        write(0x0100 + stck, status);
        stck--;

        // Get Program Counter address and set it
        addr_abs = 0xFFFE;
        uint16_t lo = read(addr_abs + 0);
        uint16_t hi = read(addr_abs + 1);
        pc = (hi << 8) | lo;

        // Execution time
        cycles = 7;
    }
}</pre>
```

Rysunek 16: Implementacja obsługi przerwań

W oryginalnym układzie procesora występował błąd: w przypadku pośredniego skoku xxFF (tryb adresowania IND) wartość MSB pobierana była z adresu xx00, a nie x(x+1)00. Obejścia tego błędu są zakodowane w gry, przez co w celu poprawnego działania emuloator musi emulować również ten błąd.

```
E// Absolute Indirect:
[// Supplied address is a pointer, so it is necessary to extract data with read()
Euint8_t cpu6502::IND()
{
    uint16_t ptr_lo = read(pc);
    pc++;
    uint16_t ptr_hi = read(pc);
    pc++;

    uint16_t ptr = (ptr_hi << 8) | ptr_lo;

    // Page boundary hardware bug
    if (ptr_lo == 0x00FF)
    {
        addr_abs = (read(ptr & 0xFF00) << 8) | read(ptr + 0);
    }
    else
    {
        addr_abs = (read(ptr + 1) << 8) | read(ptr + 0);
    }
    return 0;
}</pre>
```

Rysunek 17: Implementacja błędu adresowania pośredniego

2.2 Emulacja PPU

Emulacja bazuje na podstawowym PPU zawartym w wersji PAL konsoli NES - 2C02. Implementacja wymagała zdefiniowania pamięci używanej przez PPU.

```
// Object Attribute Memory
uint8_t* ppu0AM = (uint8_t*)OAM;
// Nametables
uint8_t nameTable[2][1024];
// Pallete tables
uint8_t palleteTable[32];
// Pattern tables
uint8_t patternTable[2][4096];

// Palettes
olc::Pixel palettes[0x40];
// "Sprite" - a screen, where pixels are drawn
olc::Sprite screen = olc::Sprite(256, 240);
```

Rysunek 18: Definiowanie pamięci używanej przez PPU

Rysunek 19: Definiowanie rejestrów wewnętrznych PPU

W celu implementacji płynnego przewijania skorzystano z rozwiązania sugerowanego przez Nesdev wiki - tzw. rejestr loopy.

```
// Smooth scrolling between nametables
union LOOPY
    struct
        uint16_t coarse_x : 5;
       uint16_t coarse_y : 5;
        uint16_t nametable_x : 1;
        uint16_t nametable_y : 1;
        uint16_t fine_y : 3;
        uint16_t unused : 1;
    uint16_t reg = 0x0000;
LOOPY
        vram_addr;
LOOPY
        tram addr;
// Pixel offset - horizontal
uint8_t fine_x
                        = 0x00;
uint8_t address_latch
                        = 0x00;
uint8_t ppu_data_buffer = 0x00;
```

Rysunek 20: Implementacja płynnego przewijania pomiędzy nametables

Implementacja OAM.

```
struct ObjectAttribute
{
    uint8_t y;
    uint8_t id;
    uint8_t attribute;
    uint8_t x;
};

ObjectAttribute OAM[64];
uint8_t oam_addr = 0x00;
```

Rysunek 21: Implementacja OAM

W nowej instancji PPU należało wypełnić palety kolorami. Wartości pobrane z wiki Nesdev, jako najwierniej odzwierciedlające oryginalną paletę kolorów.

```
PPU2C02::PPU2C02()

{
    // Loading the palettes representing the NES colours
    palettes[0x00] = olc::Pixel(84, 84, 84);
    palettes[0x01] = olc::Pixel(0, 30, 116);
    palettes[0x02] = olc::Pixel(8, 16, 144);
    palettes[0x03] = olc::Pixel(48, 0, 136);
    palettes[0x04] = olc::Pixel(68, 0, 100);
    palettes[0x05] = olc::Pixel(92, 0, 48);
    palettes[0x06] = olc::Pixel(84, 4, 0);
    palettes[0x07] = olc::Pixel(60, 24, 0);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(32, 42, 0);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(32, 42, 0);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(84, 84, 84);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(84, 84, 84);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(84, 9, 136);
    palettes[0x08] = olc::Pixel(84, 9, 9);
    pal
```

Rysunek 22: Inicjalizacja PPU - ładowanie palet kolorów do pamięci

Należało udostępnić procesorowi CPU dostęp do rejestrów procesora PPU.

```
// Mrite to the PPU registers
void PPUZCQ2::cpuMrite(uint16_t addr, uint8_t data)

switch (addr) {
    switch (addr) {
        case 0x000: // Control
        control.reg = data;
        tram_addr.nametable_x = control.nametable_x;
        tram_addr.nametable_y = control.nametable_y;
        break;
        case 0x000: // Mask
        mask.reg = data;
        break;
        case 0x000: // Status
        break;
        case 0x0002: // Status
        break;
        case 0x0004: // OAM Address
        oam_addr = data;
        break;
        case 0x0004: // OAM Data
        ppuDOM(|cam_addr] = data;
        break;
        case 0x0005: // Seroll
        if (address_latch == 0)
        {
            fine_x = data & 0x07;
            tram_addr.coarse_x = data >> 3;
            address_latch = 1;
        }
        else
        {
            tram_addr.coarse_y = data & 0x07;
            tram_addr.coarse_y = data >> 3;
            address_latch = 0;
        }
        break;
        case 0x0006: // PPU Address
        if (address_latch = 0;
        }
        break;
        case 0x0006: // PPU Address
        if (address_latch = 0;
        break;
        case 0x0006: // PPU Address
        if (address_latch = 0;
        break;
        case 0x0006: // PPU Address
        if (address_latch = 0;
        break;
        case 0x0006: // PPU Data
        ppudrite(vram_addr.reg = (tram_addr.reg & 0xfF00) | data;
        vram_addr.reg := (control.increment_mode ? 32 : 1);
        break;
        case 0x0007: // PPU Data
        ppudrite(vram_addr.reg, data);
        vram_addr.reg := (control.increment_mode ? 32 : 1);
        break;
```

Rysunek 23: Komunikacja z rejestrami PPU

Procesor PPU ma własny zapis/odczyt.

```
/ Read from PPU memory
int8_t PPU2C02::ppuRead(uint16_t address, bool readOnly)
                                                                                                                                                                                                             oid PPU2C02::ppuWrite(uint16_t addr, uint8_t data)
     uint8_t data = 0x00;
                                                                                                                                                                                                                    addr &= 0x3FFF;
     if (cartridge->ppuRead(address, data)) {}
                                                                                                                                                                                                                    if (cartridge->ppuWrite(addr, data)) {}
      else if (address >= 0x0000 && address <= 0x1FFF)
                                                                                                                                                                                                                    else if (addr >= 0x0000 && addr <= 0x1FFF)
               data = patternTable[(address & 0x1000) >> 12][address & 0x0FFF];
                                                                                                                                                                                                                    else if (addr >= 0x2000 && addr <= 0x3EFF)
                                                                                                                                                                                                                              addr &= 0x0FFF; if (cartridge->mirror == Cartridge::MIRROR::VERTICAL)
                       // Vertical
if (address >= 0x0000 && address <= 0x03FF)
data = nameTable[0][address & 0x03FF];
if (address >= 0x0400 && address <= 0x07FF)
data = nameTable[1][address & 0x03FF];
if (address >= 0x0800 && address <= 0x08FF)
data = nameTable[0][address & 0x03FF];
if (address >= 0x0000 && address <= 0x0FFF)
data = nameTable[1][address & 0x0FFF];
                                                                                                                                                                                                                                      // Vertical
if (addr >= 0x0000 && addr <= 0x03FF)
    nameTable[0][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0400 && addr <= 0x07FF)
    nameTable[1][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0800 && addr <= 0x08FF)
    nameTable[0][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0C00 && addr <= 0x0FFF)
    nameTable[1][addr & 0x03FF] = data;
                else if (cartridge->mirror == Cartridge::MIRROR::HORIZONTAL)
                                                                                                                                                                                                                              else if (cartridge->mirror == Cartridge::MIRROR::HORIZONTAL)
                        // Horizontal
if (address >= 0x0000 && address <= 0x03FF)
data = nameTable[0][address & 0x03FF];
if (address >> 0x0400 && address <= 0x07FF)
data = nameTable[0][address & 0x03FF];
if (address >> 0x0800 && address <= 0x08FF)
data = nameTable[1][address & 0x03FF];
if (address >= 0x0000 && address <= 0x0FF)
data = nameTable[1][address &= 0x07FF];
                                                                                                                                                                                                                                      // Horizontal
if (addr >= 0x0000 && addr <= 0x03FF)
    nameTable[0][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0400 && addr <= 0x07FF)
    nameTable[0][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0800 && addr <= 0x08FF)
    nameTable[1][addr & 0x03FF] = data;
if (addr >= 0x0000 && addr <= 0x08FF)
    nameTable[1][addr & 0x03FF] = data;
       else if (address >= 0x3F00 && address <= 0x3FFF)
               address &= 0x001F;
if (address == 0x0010) address = 0x0000;
if (address == 0x0014) address = 0x0004;
if (address == 0x0018) address = 0x0008;
if (address == 0x001C) address = 0x0000;
data = palleteTable[address] & (mask.greyscale ? 0x30 : 0x3F);
                                                                                                                                                                                                                             addr &= 0x001F;

if (addr == 0x0010) addr = 0x0000;

if (addr == 0x0014) addr = 0x0004;

if (addr == 0x0018) addr = 0x0006;

if (addr == 0x001C) addr = 0x000C;

palleteTable[addr] = data;
```

Rysunek 24: Odczyt/zapis danych przez PPU

Różne funkcje pomocnicze również zostały zdefiniowane: GetScreen, GetColour, reset, ConnectCartridge.

```
void PPU2C02::reset()
                    fine x
                                     = 0x00;
                   address_latch
                                    = 0x00;
                   ppu data buffer = 0x00;
                    scanline
                                    = 0;
                   cycle
                                    = 0;
                   nexttile_id
                                    = 0x00;
                   nexttile_attrib = 0x00;
                   nexttile_lsb
                                    = 0x00;
                   nexttile_msb
                                    = 0x00;
                   pattern_lo
                                    = 0x0000;
                   pattern hi
                                    = 0x00000;
                   attrib_lo
                                    = 0x0000;
                   attrib_hi
                                    = 0x0000;
                   status.reg
                                    = 0x00;
                   mask.reg
                                    = 0x00;
                   control.reg
                                    = 0x00;
                   vram_addr.reg
                                   = 0x0000;
                    tram_addr.reg
                                     = 0x0000;
  Connect cartridge to the PPU
void PPU2C02::ConnectCartridge(const std::shared_ptr<Cartridge>& cartridge)
   this->cartridge = cartridge;
```

Rysunek 25: Niektóre funkcje pomocnicze PPU

Funkcja zegarowa PPU jest bardzo rozbudowana. Z tego powodu nie zostanie przedstawiona w całości, a jedynie fragmentami.

Proces zegarowy rozpoczyna się od przewijania tła. Pola tła, poziome i pionowe są inkrementowane i zachowane.

```
auto IncrementScrollX = [&]()
{
    if (mask.render_background || mask.render_sprites)
    {
        if (vram_addr.coarse_x == 31)
        {
            vram_addr.coarse_x = 0;
            vram_addr.nametable_x = ~vram_addr.nametable_x;
        }
        else
            vram_addr.coarse_x++;
    }
};

auto TransferAddressX = [&]()
{
    if (mask.render_background || mask.render_sprites)
    {
        vram_addr.nametable_x = tram_addr.nametable_x;
        vram_addr.coarse_x = tram_addr.coarse_x;
    }
};
```

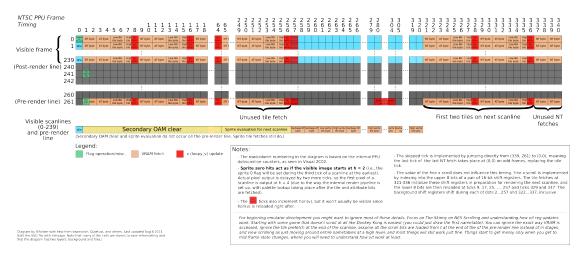
Rysunek 26: Inkrementacja i zachowanie poziomych pól tła

W kolejnym etapie ładowane są kolejne pola, ich wzory i atrybuty. Po tym przerzutniki tła, wzorców i atrybutów, są przesuwane.

```
auto LoadBackgroundShifters = [&]()
   pattern_lo = (pattern_lo & 0xFF00) | nexttile_lsb;
   pattern_hi = (pattern_hi & 0xFF00) | nexttile_msb;
   attrib_lo = (attrib_lo & 0xFF00) | ((nexttile_attrib & 0b01) ? 0xFF : 0x00);
   attrib_hi = (attrib_hi & 0xFF00) | ((nexttile_attrib & 0b10) ? 0xFF : 0x00);
auto UpdateShifters = [&]()
    if (mask.render_background)
       pattern_lo <<= 1;</pre>
        pattern_hi <<= 1;</pre>
       attrib_lo <<= 1;
        attrib_hi <<= 1;
   if (mask.render_sprites && cycle >= 1 && cycle < 258)
        for (uint8_t i = 0; i < sprite_count; i++)</pre>
            if (spriteScanline[i].x > 0)
                spriteScanline[i].x--;
                sprite_shifter_pattern_lo[i] <<= 1;</pre>
                sprite_shifter_pattern_hi[i] <<= 1;</pre>
```

Rysunek 27: Operacje na przerzutnikach tła

Kolejne operacje emulują proces renderowania. Wykonywana czynność zależy od aktualnie renderowanej linii oraz cyklu zegarowego. Cały proces widać poniżej.

Rysunek 28: Renderowanie PPU

Przykładowo, dla niewidocznych linii (po linii 240):

```
if (scanline >= 241 && scanline < 261)
{
    if (scanline == 241 && cycle == 1)
    {
        status.vertical_blank = 1;
        if (control.enable_nmi)
            nmi = true;
    }
}</pre>
```

Rysunek 29: Przykładowe renderowanie zależne od renderowanej linii PPU

Kolejnym etapem jest sprawdzenie czy PPU ma wyświetlać tło i obiekty, a jeżeli tak, to odczytanie ich atrybutów.

```
uint8_t bg_pixel = 0x00;
uint8_t bg_palette = 0x00;
uint8_t bg_palette = 0x00;

if (mask.render_background)
{
    uint16_t bit_mux = 0x8000 >> fine_x;
    uint8_t p0_pixel = (pattern_lo & bit_mux) > 0;
    uint8_t p1_pixel = (pattern_hi & bit_mux) > 0;
    bg_pixel = (p1_pixel << 1) | p0_pixel;

    uint8_t bg_pal0 = (attrib_lo & bit_mux) > 0;
    uint8_t bg_pal1 = (attrib_hi & bit_mux) > 0;
    bg_palette = (bg_pal1 << 1) | bg_pal0;

    vint8_t p1_pixel = (pattern_hi & bit_mux) > 0;
    bg_palette = (bg_pal1 << 1) | bg_pal0;

    vint8_t p1_pixel = 0;
    if (g_pixel_lo = (sprite_shifter_pattern_hi[i] & 0x80) > 0;
    if (g_pixel_lo = (sprite_shifter_pattern_lo[i] & 0x80) > 0;
    if (g
```

Rysunek 30: Odczytanie atrybutów renderowanych grafik

Przedostatni etap renderowania, czyli uzyskanie ostatecznego piksela. Sprawdzenie czy w danym miejscu należy narysować nic, tło, obiekt, czy może obydwa - a w takim wypadku sprawdzenie czy możliwy jest "sprite 0 hit" - kolizja.

Rysunek 31: Obliczenie finalnego piksela

I ostatnim krokiem jest wyrysowanie gotowego piksela. Po tym ilość cykli jest inkrementowana i sprawdzany jest warunek końcowy - określona liczba cykli. Flaga frame_complete używana jest w pętli do tworzenia klatki - ustawienie jej zatrzymuje generowanie klatki i umożliwia utworzenie następnej.

```
screen.SetPixel(cycle - 1, scanline, GetColour(palette, pixel));

cycle++;
if (cycle >= 341)
{
    cycle = 0;
    scanline++;
    if (scanline >= 261)
      {
        scanline = -1;
        frame_complete = true;
    }
}
```

Rysunek 32: Obliczenie finalnego piksela

2.3 Emulacja APU

Emulacja logiki dźwięku, fizycznie będącej częścią procesora 2A03. Tutaj została zaimplementowana osobno w celu poprawy czytelności kodu.

W celu implementacji dźwięku należało przygotować struktury reprezentujące sekwencję dźwiękową. Dla odpowiednich kanałów pulsacyjnych należało przygotować licznik długości, obwiednie głośności, przemiatanie częstotliwości oraz reprezentację samego kanału. Kanał szumu korzystał z tych samych struktur, wymagał jedynie dodatkowego rejestru przesuwającego.

```
void clock(bool bLoop)
          enabled = false;
          down = false;
reload = false;
                                                               if (!start)
          shift = 0x00;
          timer
                                                                    if (divider_count == 0)
          change = 0x00000;
                                                                        divider_count = volume;
                                                                        if (decay_count == 0)
   if (enabled)
       change = target >> shift;
                                                                                  decay_count = 15;
       mute = (target < 8) || (target > 0x07FF);
                                                                        else
                                                                             decay_count--;
bool clock(uint16_t& target, bool channel)
                                                                   else
                                                                        divider_count--;
   bool changed = false;
if (timer == 0 && enabled && shift > 0 && !mute)
       if (target >= 8 && change < 0x07FF)</pre>
                                                                    start = false;
          if (down)
              target -= change - channel;
                                                                   decay_count = 15;
                                                                   divider count = volume;
              target += change;
           changed = true;
                                                               if (disable)
                                                                   output = volume;
   if (timer == 0 || reload)
                                                                   output = decay_count;
       timer = period;
                                                                        start
       timer--;
                                                                        disable
                                                         uint16_t
                                                                        divider_count
                                                                                          = 0x0000;
   mute = (target < 8) || (target > 0x07FF);
                                                                                            = 0x0000;
                                                                        volume
   return changed;
                                                         uint16_t
                                                                        output
                                                                                            = 0x0000;
                                                                        decay_count
                                                                                            = 0x0000;
```

Rysunek 33: Implementacja przemiatania częstotliwości oraz obwiedni dźwięku

```
// Pulsewave signal
struct oscpulse
{
    double frequency = 0;
    double dutycycle = 0;
    double amplitude = 1;
    double pi = 3.14159;
    double harmonics = 20;

    double sample(double t)
    {
        double b = 0;
        double p = dutycycle * 2.0 * pi;

        auto approxsin = [](float t)
        {
             float j = t * 0.15915;
             j = j - (int)j;
             return 20.785 * j * (j - 0.5) * (j - 1.0f);
        };
        for (double n = 1; n < harmonics; n++)
        {
             double c = n * frequency * 2.0 * pi * t;
             a += -approxsin(c) / n;
             b += -approxsin(c - p * n) / n;
        }
        return (2.0 * amplitude / pi) * (a - b);
    }
}</pre>
```

Rysunek 34: Implementacja sekwencji dźwiękowej oraz kanału pulsacyjnego

W implementacji sygnału pulsacyjnego wykonano również aproksymację funkcji sinus - pozostawienie obliczenia funkcji sinus procesorowi było zbyt kosztowne obliczeniowo.

Zdefiniowano trzy kanały: dwa pulsacyjne i kanał szumu. Rezultat był wystarczająco dobry.

```
pulse1_seq;
pulse1_osc;
                           pulse1_env;
pulse1_sweep;
pulse1_lc;
                           pulse1_enable
pulse1_halt
                                                       = false;
= false;
= 0.0;
= 0.0;
double
double
                           pulse1_sample
pulse1_output
                           pulse2_seq;
                           pulse2_osc;
                           pulse2_lc;
                                                       = false;
= false;
= 0.0;
= 0.0;
                           pulse2_enable
pulse2_halt
                           pulse2 output
                           noise_env;
                           noise_enable
noise_halt
                           noise_sample
                           noise_output
```

Rysunek 35: Zdefiniowanie kanałów audio

Utworzono obsługę zapisu z procesora. Odczyt nie był wymagany, APU nie wpływa na inne elementy systemu.

```
case 0x4000:
    switch ((data & 0xC0) >> 6)
    case 0x00:
         pulse1_seq.new_sequence = 0b01000000;
         pulse1_osc.dutycycle = 0.125;
         break;
    case 0x01:
        pulse1_seq.new_sequence = 0b01100000;
         pulse1_osc.dutycycle = 0.250;
         break:
    case 0x02:
         pulse1_seq.new_sequence = 0b01111000;
         pulse1_osc.dutycycle = 0.500;
         break:
    case 0x03:
         pulse1_seq.new_sequence = 0b10011111;
         pulse1_osc.dutycycle = 0.750;
    pulse1_seq.sequence = pulse1_seq.new_sequence;

      pulse1_halt
      = (data & 0x20);

      pulse1_env.volume
      = (data & 0x0F);

      pulse1_env.disable
      = (data & 0x0F);

    break;
case 0x4001:
    pulse1_sweep.enabled = data & 0x80;
    pulse1_sweep.period = (data & 0x70) >> 4;
pulse1_sweep.down = data & 0x08;
    pulse1_sweep.down
pulse1_sweep.shift
    pulse1_sweep.shift = data & 0x07;
pulse1_sweep.reload = true;
case 0x4002:
    pulse1_seq.reload = (pulse1_seq.reload & 0xFF00) |
```

Rysunek 36: Fragment obsługi zapisu z procesora do APU

Funkcja zegarowa w APU ma dużo bardzo konkretnych wartości. Dźwięk jest zmieniany tylko w określonych interwałach. Obliczenie odpowiedniej liczby cykli umożliwia zachowanie rytmu.

```
/oid APU2A03::clock()
           quarter = false;
           half = false;
   globalTime += (0.3333333333 / 1789773);
   if (clock_count % 6 == 0)
       frame_clock_count++;
       if (frame_clock_count == 3729)
           quarter = true;
       if (frame_clock_count == 7457)
           quarter = true;
           half
       if (frame_clock_count == 11186)
           quarter = true;
       if (frame_clock_count == 14916)
           quarter = true;
           half = true;
frame_clock_count = 0;
```

Rysunek 37: Flagi wyznaczające rytm

```
// Updates volume envelopes
if (quarter)
{
    pulse1_env.clock(pulse1_halt);
    pulse2_env.clock(pulse2_halt);
    noise_env.clock(noise_halt);
}

// Updates note length and frequency sweeper
if (half)
{
    pulse1_lc.clock(pulse1_enable, pulse1_halt);
    pulse2_lc.clock(pulse2_enable, pulse2_halt);
    noise_lc.clock(noise_enable, noise_halt);

    pulse1_sweep.clock(pulse1_seq.reload, 0);
    pulse2_sweep.clock(pulse2_seq.reload, 1);
}
```

Rysunek 38: Zmiany zależne od rytmu

W kolejnym etapie aktualizowane są rejestry fali pulsacyjnej i rejestr przesuwający szumu. Obliczany jest też ich dźwięk wyjściowy.

```
pulse1_seq.clock(pulse1_enable, [](uint32_t& s)
        s = ((s & 0x0001) << 7) | ((s & 0x00FE) >> 1);
pulse1_osc.frequency = 1789773.0 / (16.0 * (double)(pulse1_seq.reload + 1));
pulse1_osc.amplitude = (double)(pulse1_env.output - 1) / 16.0;
pulse1_sample = pulse1_osc.sample(globalTime);
if (pulse1_lc.counter > 0 && pulse1_seq.timer >= 8 && !pulse1_sweep.mute && pulse1_env.output > 2)
   pulse1_output += (pulse1_sample - pulse1_output) * 0.5;
    pulse1_output = 0;
pulse2_seq.clock(pulse2_enable, [](uint32_t& s)
        s = ((s & 0x0001) << 7) | ((s & 0x00FE) >> 1);
pulse2_osc.frequency = 1789773.0 / (16.0 * (double)(pulse2_seg.reload + 1));
pulse2_osc.amplitude = (double)(pulse2_env.output - 1) / 16.0;
pulse2_sample = pulse2_osc.sample(globalTime);
if (pulse2_lc.counter > 0 && pulse2_seq.timer >= 8 && !pulse2_sweep.mute && pulse2_env.output > 2)
   pulse2_output += (pulse2_sample - pulse2_output) * 0.5;
    pulse2_output = 0;
noise_seq.clock(noise_enable, [](uint32_t& s)
          = (((s & 0x0001) ^ ((s & 0x0002) >> 1)) << 14) | ((s & 0x7FFF) >> 1);
if (noise_lc.counter > 0 && noise_seq.timer >= 8)
    noise_output = (double)noise_seq.output * ((double)(noise_env.output - 1) / 16.0);
if (!pulse1_enable) pulse1_output = 0;
if (!pulse2_enable) pulse2_output = 0;
if (!noise_enable) noise_output = 0;
```

Rysunek 39: Aktualizacje dźwięku

Powyższe operacje dzieją się jedynie co 6 cykl zegarowy - 6 razy wolniej niż PPU. Przez resztę cykli działanie APU jest pomijane, z różnicą jedynie dla funkcji przemiatania, która zyskuje dokładności przez wywoływanie jej jak najczęściej.

```
pulse1_sweep.track(pulse1_seq.reload);
pulse2_sweep.track(pulse2_seq.reload);
clock_count++;
```

Rysunek 40: Funkcje wywoływane co cykl zegarowy

2.4 Emulacja głównej magistrali

Główna magistrala CPU, do której podłączone są wszystkie elementy systemu - niektóre z dostępem pośrednim, przez PPU. Dodatkowo przez magistralę przekazywany jest generowany dźwięk.

```
// CPU, PPU and APU
CPU6502 cpu;
PPU2C02 ppu;
APU2A03 apu;

// Pointer to "cartridge" - *.nes iNES file format ROM
std::shared_ptr<Cartridge> cartridge;

// CPU ram, with a total of 2kB!
uint8_t cpuRam[2048];

// Controllers - NES can use two controllers
uint8_t controller[2];

// Calculated audio, used by engine
double audioOutput = 0.0;
```

Rysunek 41: Komponenty wpięte do magistrali CPU

Ponadto, magistrala przechowuje dodatkowe informacje o dźwięku - w celu synchronizacji, stanie kontrolerów i DMA przeprowadzanym przez OAM.

```
// Audio constants
double audioTimeSample = 0.0f;
double audioTimeClock = 0.0;
// ...and variables
double audioTime = 0.0;

// Controller state is 8 bit - 1 for each button
uint8_t controller_state[2];

// Direct Memory Access - transferring data from CPU memory into the OAM memory
uint8_t dma_page = 0x00;
uint8_t dma_address = 0x00;
uint8_t dma_data = 0x00;

// Flag to determine whether DMA transfer is happening
bool dma_happening = false;
// Flag used to skip odd number of cycles,
// as CPU has to be on an even number of cycles
bool dma_odd = true;

// Counting clock cycles to get CPU, PPU and APU to work synchronously
uint32_t sysClockCount = 0;
```

Rysunek 42: Komponenty wpięte do magistrali CPU

Zapis i odczyt przechodzący przez magistralę.

```
// Reading from the bus
|uint8_t Bus::read(uint16_t address, bool readOnly)
{
    // Variable to store the read data
    uint8_t data = 0x00;

    // Get data from cartridge from cartridge
    if (cartridge->cpuRead(address, data)) {}

    // Internal (CPU) RAM - 2kB
    else if (address >= 0x0000 && address <= 0x1FFF) {
        data = cpuRam[address & 0x07FF];
    }

    // PPU Registers - 1B
    else if (address >= 0x2000 && address <= 0x3FFF) {
        data = ppu.cpuRead(address & 0x0007, readOnly);
    }

    // Used mainly for DMC, not implemented
    else if (address == 0x4015) {
        data = apu.read(address);
    }

    // Controllers
    else if (address >= 0x4016 && address <= 0x4017) {
        // ....
        data = (controller_state[address & 0x0001] & 0x80) > 0;
        // The controller state is shifted after a read controller_state[address & 0x0001] <<= 1;
    }

    // Return the read data return data;
```

Rysunek 43: Zapis i odczyt, magistrala CPU

Funkcje dodatkowe, ułatwiające pracę z magistralą - ustawienie stałych dźwiękowych do synchronizacji audio, załadowanie kartridża i reset emulatora.

```
// Sets the audio constants

pvoid Bus::SetSamplingFrequency(uint32_t sample_rate)
{
    // Time determined by sample
    audioTimeSample = 1.0 / (double)sample_rate;
    // Time determined by clock
    audioTimeClock = 1.0 / 5369318.0;
}

// Loads the cartridge

pvoid Bus::insetCartridge(const std::shared_ptr<Cartridge>& cartridge)
{
    this->cartridge = cartridge;
    ppu.ConnectCartridge(cartridge);
}
```

```
// Resets the bus devices

void Bus::reset()
{
    cartridge->reset();
    cpu.reset();
    ppu.reset();

    dma_page = 0x00;
    dma_address = 0x00;
    dma_data = 0x00;
    dma_odd = true;
    dma_happening = false;
}

sysClockCount = 0;
}
```

Rysunek 44: Zapis i odczyt, magistrala CPU

Funkcja zegarowa magistrali - serce emulatora. Jest to główna funkcja, która wykonywana jest w pętli przez cały czas trwania emulacji.

Rysunek 45: Główna funkcja zegarowa emulatora

Jednak, jeżeli wykonuje się transfer DMA, procesor jest zawieszony i jego funkcja nie wykonuje się.

Rysunek 46: Wywołanie funkcji DMA

Ostatnią rzeczą do wykonania jest synchronizacja audio i wywołanie przerwania niemaskowalnego, jeżeli wystąpiła taka potrzeba.

Synchronizacja audio polega na dodaniu czasu jednego cyklu zegarowego $(\frac{f_{APU}}{60})$ do sumy i sprawdzeniu czy zgadza się z częstotliwością próbkowania. Jeżeli tak, dźwięk jest gotowy do odtworzenia i przekazywany do silnika w funkcji głównej.

```
// Synchronize the audio
bool isAudioReady = false;
// Add single clock operation time to the audio time
audioTime += audioTimeClock;
// If the audio time exceeds the note time
if (audioTime >= audioTimeSample)
{
    // Subtract the note time from the audio time
    audioTime -= audioTimeSample;
    // And put the next note in
    audioOutput = apu.MixOutputs();
    // Audio is ready!
    isAudioReady = true;
}

// Check if non-masked interrupt is supposed to happen
if (ppu.nmi)
{
    ppu.nmi = false;
    // If so, execute it
    cpu.nmi();
}

// Add a clock count
sysClockCount++;
// Return true if audio is ready
return isAudioReady;
```

Rysunek 47: Synchronizacja audio i przerwanie niemaskowalne

2.5 Emulacja mapperów

Mappery używane w grach na NESa były bardzo różne. Ich działanie było jednak identyczne i polegało na tym samym - przekierowywaniu linii adresowych na różne banki pamięci. Metody i stałe były więc takie same w każdym mapperze.

```
virtual bool cpuMapRead(uint16_t addr, uint32_t& mapped_addr) = 0;
virtual bool cpuMapWrite(uint16_t addr, uint32_t& mapped_addr) = 0;
virtual bool ppuMapRead(uint16_t addr, uint32_t& mapped_addr) = 0;
virtual bool ppuMapWrite(uint16_t addr, uint32_t& mapped_addr) = 0;
virtual void reset() = 0;

protected:
    uint8_t PRGSize = 0;
    uint8_t CHRSize = 0;
```

Rysunek 48: Metody i stałe mapperów

Zaimplementowany został jedynie mapper 0, znany też jako NROM. Dodanie większej liczby mapperów nie jest trudne, ale jednak czasochłonne - w celu szybszego ukończenia projektu zatrzymano się na jednym.

```
// Transform CPU address to PRG ROM offset

Bbool Mapper_000::cpuMapRead(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

if (address >= 0x8000 && address <= 0xFFFF)

mapped_address = address & (PRGSize > 1 ? 0x7FFF : 0x3FFF);
return false;

// Transform CPU address to PRG ROM offset

Bbool Mapper_000::cpuMapRead(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

feturn false;

// Transform CPU address to PRG ROM offset

Bbool Mapper_000::puMapkrite(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

fit (address >= 0x8000 && address <= 0xFFFF)

feturn false;

// Transform PPU address to CHR ROM offset

Bbool Mapper_000::ppuMapkrite(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

fit (address >= 0x8000 && address <= 0xIFFF)

feturn false;

// Transform PPU address to CHR ROM offset

Bbool Mapper_000::ppuMapkrite(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

fit (address >= 0x8000 && address <= 0xIFFF)

feturn false;

// Transform PPU address to CHR ROM offset

Bbool Mapper_000::ppuMapkrite(uint16_t address, uint32_t& mapped_address)

fit (address >= 0x8000 && address <= 0xIFFF)

fit (CHRSize == 0)

{
    if (CHRSize == 0)

{
        mapped_address = address;
        return true;
    }
    }

    return false;
```

Rysunek 49: Implementacja mappera NROM

2.6 Emulacja kartridży

Zawartość kartridży - pamięć programu i grafiki - jest wczytywana do wektorów. Flaga valid określa, czy kartridż został poprawnie odczytany. Określone są też zmienne dot. użytego mappera.

```
// Which way to mirror nametables - or, to scroll
enum MIRROR
{
    HORIZONTAL,
    VERTICAL,
    ONESCREEN_LO,
    ONESCREEN_HI
};

MIRROR mirror = HORIZONTAL;

private:

// Flag to set when ROM was successfuly read
bool valid = false;

// Memory containing program
uint8_t PRGSize = 0;
std::vector<uint8_t> PRGMemory;
// Memory containing graphics
uint8_t CHRSize = 0;
std::vector<uint8_t> CHRMemory;

// Loaded mapper
uint8_t mapperID = 0;
std::shared_ptr<Mapper> mapper;
```

Rysunek 50: Zmienne kartridży

Użyte ROMy są w formacie iNES. Struktura nagłówka tego formatu została zawarta w strukturze.

```
// iNES Header structure
struct header
{
    char     name[4];
    uint8_t    prg_rom_size;
    uint8_t    chr_rom_size;
    uint8_t    mapper1;
    uint8_t    mapper2;
    uint8_t    prg_ram_size;
    uint8_t    tv_system1;
    uint8_t    tv_system2;
    char    unused[5];
};
```

Rysunek 51: Struktura nagłówka formatu iNES

ROMy odczytywane były w standardowy sposób - z nagłówka odczytano informację o pliku i odczytano jego resztę w oparciu o nie.

```
std::ifstream ifstream;
ifstream.open(fileName, std::ifstream::binary);
if (ifstream.is_open())
   ifstream.read((char*)&cartHeader, sizeof(cartHeader));
   if (cartHeader.mapper1 & 0x04)
       ifstream.seekg(512, std::ios_base::cur);
   mapperID = ((cartHeader.mapper2 >> 4) << 4) | (cartHeader.mapper1 >> 4);
              = (cartHeader.mapper1 & 0x01) ? VERTICAL : HORIZONTAL;
   mirror
   PRGSize = cartHeader.prg_rom_size;
   PRGMemory.resize(PRGSize * 16384);
   ifstream.read((char*)PRGMemory.data(), PRGMemory.size());
   CHRSize = cartHeader.chr_rom_size;
   if (CHRSize == 0)
       CHRMemory.resize(8192);
       CHRMemory.resize(CHRSize * 8192);
   ifstream.read((char*)CHRMemory.data(), CHRMemory.size());
   // Load mapper
switch (mapperID)
       mapper = std::make_shared<Mapper_000>(PRGSize, CHRSize);
```

Rysunek 52: Odczyt ROMu

Metody dostępu do pamięci kartridża - zarówno programowej (przez CPU), jak i graficznej (przez PPU).

Rysunek 53: Odczyt i zapis do pamięci kartridża

Funkcje pomocnicze kartridża - "wyjęcie" kartridża i sprawdzenie czy załadowany kartridż jest poprawny.

Rysunek 54: Funkcje pomocnicze kartridża

2.7 Emulator

Celem projektu było wykonanie emulatora - i udało się to osiągnąć. Te przetworzone dane nie umożliwiają jednak odczytu przez człowieka, a co dopiero - gry. Jako że celem projektu nie było wykonanie silnika, który mógłby takie dane przetworzyć, posłużyłem się gotowym rozwiązaniem - silnikiem olcPixelGameEngine. To podejście pozwoliło mi na skupieniu się na tworzeniu poprawnego emulatora.

Obiekt Emulator przyjmuje jeden argument - ciąg znakowy, który jest ścieżką do odtwarzanego ROMu.

```
Emulator(std::string &filename)
{
    this->filename = filename;
    sAppName = "Emulator systemu NES";
}
```

Rysunek 55: Metoda tworzenia Emulatora

Posiada on jedynie obiekt klasy Bus - będący całym emulowanym systemem - i kartridż, pochodzący z zewnątrz.

```
Bus nes;

// To start/stop emulation
bool running = false;

// Pointer to cartridge
std::shared_ptr<Cartridge> cartridge;
std::string filename;

// Used to tie together timing of NES and audio
static Emulator* instance;
```

Rysunek 56: Zawartość klasy Emulatora

Emulator nadpisuje po klasie silnika olc Pixel Game
Engine dwie główne metody - jedną uruchamianą przy rozpoczynaniu Emulatora i jedną przy rysowaniu nowych klatek.

```
// OLC engine - create method, start up emulator
bool OnUserCreate() override
{
    // Load the cartridge
    cartridge = std::make_shared<Cartridge>(filename);

    // If can't load cartridge, finish here
    if (!cartridge->IsValid())
        return false;

    // Insert cartridge into NES
    nes.insertCartridge(cartridge);

    // Reset NES - set starting values
    nes.reset();

    instance = this;

    // Set audio consts
    nes.SetSamplingFrequency(44100);
    olc::SOUND::InitialiseAudio(44100, 1, 8, 512);
    olc::SOUND::SetUserSynthFunction(GetSound);

    return true;
}
```

Rysunek 57: Nadpisane funkcje silnika

W klasie OnUserCreate została użyta funkcja do synchronizacji dźwięku z obrazem. Funkcja odpowiedzialna jest za wywoływanie sygnału zegarowego w systemie aż do uzyskania dźwięku - przekazuje go wtedy dalej, a sama funkcja wraca do wykonywania się w pętli.

```
// Synchonizing NES clock with audio
static float GetSound(int channel, float time, float timeStep)
{
    // Do cycles until audio sample is ready
    while (!instance->nes.clock());

    // Return the prepared audio sample
    return static_cast<float>(instance->nes.audioOutput);
}
```

Rysunek 58: Synchronizacja dźwięku z obrazem

Ostatnią częścią klasy emulatora jest odczyt z kontrolera - tu klawiatury - i aktualizacja obrazu. Poza standardowymi przyciskami z NESa, opisano przycisk spacji który rozpoczyna i zatrzymuje emulację oraz przycisk R, który restartuje emulację.

Rysunek 59: Odczyt danych wejściowych

Funkcja główna emulatora. Odczytuje podaną ścieżkę do ROMu, rozpoczyna emulator i tworzy okno z obrazem.

```
int main(int argc, char** argv)
{
    std::string filename = argv[1];
    Emulator emulator(filename);
    // Construct window (width, height, pixel_width, pixel_height, fullscreen, vsync)
    emulator.Construct(512, 480, 2, 2, 0, 1);
    // Start emulation
    emulator.Start();
    return 0;
}
```

Rysunek 60: Funkcja główna programu

3 Przykłady

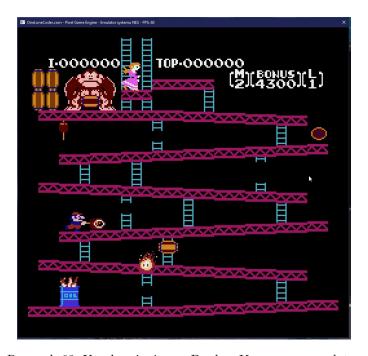
 ${\bf W}$ tej sekcji przedstawiono zrzuty ekranu podczas uruchamiania kilku przez emulator.

Rysunek 61: Uruchomianie gry Super Mario Bros. przez emulator

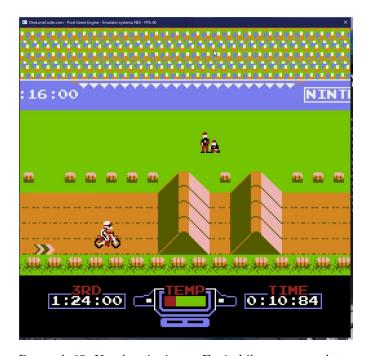
Rysunek 62: Uruchomianie gry Ice Climber przez emulator

Rysunek 63: Uruchomianie gry Donkey Kong przez emulator

Rysunek 64: Uruchomianie gry Soccer przez emulator

Rysunek 65: Uruchomianie gry Excitebike przez emulator

4 Podsumowanie

Emulator nie jest idealnym odwzorowaniem systemu NES. Cykle zegarowe nie są dokładne, emulator nie obsługuje wszystkich kanałów audio i liczba gier jest ograniczona przez zaimplementowanie tylko jednego typu mappera. Emulator pozwala jednak na przyjemną grę w obsługiwane tytuły, przy okazji dość wiernie odwzorowując logikę systemu.

Stworzenie emulatora systemu NES pozwoliło mi w bliskim stopniu zapoznać się ze sposobem działania komputera.

Potrzeba zaimplementowania całej logiki systemu - od kodów operacji procesora aż do wczytywania stanu kontrolerów do pamięci - pozwoliła mi lepiej zrozumieć logikę różnych operacji wykonywanych w systemie.

Zdefiniowanie rejestrów stanu - procesorów CPU, PPU, APU - pozwoliło mi dostrzec ich potencjał i ogromną rolę pełnioną przez nie w systemie.

Uważam emulację systemu NES za świetny sposób do nauki architektury systemów komputerowych. Mimo swojego wieku i oczywistych ograniczeń, schematy i sposoby radzenia sobie z problemami zachowane są w wielu mikroprocesorach do dziś.

Literatura

- [1] NesDev Wiki, główne źródło https://wiki.nesdev.com/
- [2] MOSS 6502, Programing Manual http://users.telenet.be/kim1-6502/6502/proman.html
- [3] Dokumentacja procesora 6502 http://archive.6502.org/datasheets/rockwell_r650x_r651x.pdf
- [4] Brad Taylor's 2A03 Technical Reference http://nesdev.com/2A03%20technical%20reference.txt
- [5] Brad Taylor's 2C02 Technical Reference http://nesdev.com/2C02%20technical%2Oreference.TXT
- [6] The skinny on NES scrolling loopy http://nesdev.com/loopyppu.zip
- [7] javidx9 NES Emulator, https://www.youtube.com/playlist?list=PLrOv9FMX8xJHqMvSGB_9G9nZZ_4IgteYf
- [8] Errata nt. błędów i problemów z emulacją http://wiki.nesdev.com/w/index.php/Errata
- [9] Źródło obrazów kartridży https://wowroms.com/en/roms/list/nintendo+entertainment+system